

Tredivte Capitel.

Om Ødelæggelse eller Bestadigelse af fremmed Eiendom, samt om Dyrplageri.

§ 294.

Den, som forsætlig borttager, ødelægger eller bestadiger offentlige Monumenter eller Ting, som ere bestemte til almindelig Rytte, saasom Træplantning, Hegn, Lygter til Gaders og Veies Belysning, Veiviser eller Milepæl, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 295.

Den, som forsætlig enten bestadiger en elektrisk Telegraph eller de til samme hørende Apparater eller iøvrigt foretager nogen Handling, hvorved Telegraphledningen afbrydes eller svækkes, eller Apparaternes Afbenyttelse forhindres, straffes med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder, dog ikke under 50 Rd., forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf.

Skæer det af Uagtsomhed, anvendes Bøder indtil 100 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned; dog kan Straffen bortfalde, hvis Gjerningsmanden uopholdelig anmelder det Skete for den nærmeste Politivirighed eller en af de ved Veis eller Telegraphvæsenet ansatte Embedsmænd eller Betjente.

§ 296.

Ødelægger eller bestadiger Nogen ellers forsætlig fremmed Eiendom, bliver han, forsaavidt Forholdet ikke falder ind under strengere Straffebestemmelser, at straffe med Bøder eller Fængsel. Offentlig Paatale finder kun Sted, naar Handlingen har medført Forstyrrelse af den offentlige Fred eller været forbunden med Overtrædelse af Politiforskrifter.

§ 297.

Hvo som gjør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Husdyr, bliver at straffe med Bøder indtil 200 Rd., eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maaneder.

Et og tredivte Capitel.

Om Paatalen af Forbrydelser, Foresbyggelsestvang, Skadeserstatning m. v.

§ 298.

De i denne Lov omhandlede Forbrydelser ere, forsaavidt ikke anderledes særligt er bestemt, Gjenstand for offentlig Paatale.

§ 299.

Undsiger Nogen en Anden, eller truer ham med Brand eller anden Ulykke, bliver det, forsaavidt saadan Undsigelse eller Trusel ikke gaaer ind under nogen af de i denne Lov indholdte Straffebestemmelser, efter den Paagjældendes Begjæring ifølge Dvirighedens Foranstaltning af Domstolene at afgjøre, om den Undsigende i den Anledning skal stille Sikkerhed og da hvilken, eller i Mangel deraf sættes i Varetægtsfængsel paa det Offentliges Bekostning. Er Nogen saaledes dømt til at stille Sikkerhed, og han senere mener at burde fritages derfor paa Grund af forandrede Forhold, bliver Spørgsmaalet herom under en offentlig Sag at afgjøre af den samme Domstol, forsaavidt ikke den Undsagte for Fogden erklærer sig enig i, at Sikkerhedsstillelsen opgives.

§ 300.

Enhver, der har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, er pligtig at tilsvare den Skadelidende Erstatning.

§ 301.

Foruden den Erstatning for Helbredelsesudgifter og for Næringstab, som den, der forsætlig eller af Mangel paa tilbørlig Agtsomhed har tilspøiet en Anden en Legemsbestadigelse, er pligtig at udrede til denne, vil den Skyldige derhos kunne dømmes til at betale den Skadelidende en af Retten fastsat Godtgjørelse for de Lidelser, som ere ham paaførte, saavel som for den Ulempe, Lyde og Vanstir, der maatte flyde af den ham tilspøiede Skade.

§ 302.

Ligeledes vil den, som paa en strafbar Maade